Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 21 Únor 2006 04:00

(rozhovor se zpěvačkou Katkou Křížovou a tak trochu i s Honzou Francem)

Na Vánočních prázdninách v Telči, v době psaní tohoto textu už loňských, jsem se potkal se třemi lidmi, které jsem neznal. První byla písničkářka Jana Vébrová a druzí dva byli zpěvačka **K ateřina Křížová**
a kytarista
Honza Franc
.

Katka Křížová nemá ani webové stránky, vyhledavač mi našel spoustu informací týkajících se knih nebo rádia. Když jsem jí uviděl, nepřipadlo mi vůbec nepříjemné si s ní popovídat a získat alespoň základní informace.

Jenže po prvních slovech bylo zřejmé, že Katka je člověk, se kterým se velmi dobře komunikuje . Bylo po vystoupení, seděli jsme v první řadě a později přisedl i Honza Franc se svým pětiletým Honzíkem. A já se rozhodl, že s povídání udělám rozhovor.

Na Katčině průvodním slově je znát na první poslech velká profesionalita. Nejde ale o nějaký dokonalý projev rozhlasové hlasatelky. Katce svítí oči smíchem a je vidět, že je na světě ráda, byť ne všechno bylo růžové a zářivé.

Honza Franc a Kateřina Křížová v Telči

foto: Tomáš Pohl ©

Nevím, jak nazvat Katčiny písně, což jsou její texty na melodie Honzy France s jeho vynikajícím kytarovým doprovodem. Cítím v nich džez, divadelní šanson. Nejde jen o zpěv, ale i herecký projev. Každá píseň je o něčem, za každou je nějaký zážitek, pocit sdělení. Nejde ale vůbec o prezentaci světobolu, protože Katce není dvacet, byť vypadá mladě. Je zde nadhled daný zkušenostmi, ironie a vyznání, že vlastně nic není černé.

O tom všem jsem si tedy s Katkou Křížovou a Honzou Francem v Telči povídal:

Katka Křížová: KK
Honza Franc: HF

Vím, Katko, že kromě zpívání píšeš i knížky. Můžeš mi říci jaké?

KK: Napsala jsem zatím tři knížky pro děti, jednu kuchařku a jednu knížku pro dospěláky.

Ale píšeš i poezii?

Vlastně pravda, taky mi vyšly nějaké básničky. V almanachu výběru jihočeské poezie mi vyšel výběr básniček spolu s ostatními autory. Almanach se jmenuje ***Prameny a soutoky***.

Ten vlastním a rád si v něm čtu. Jak ses dala dohromady s Honzou Francem?

Je to zhruba tři roky a já jsem si něj počkala, protože hrál ve Folkšoku, který založil a pak z něj odešel a založil skupinu Akorát. S touhle kapelou získávaly velký ocenění na Portách a všude a hrozně jsem jim fandila. Říkala jsem si, že takovej šikovnej muzikant by byl určitě pro mě a pořád jsem čekala a čekala. Honzík nechtěl dělat nic polovičatě. Ale obě dvě dívky z kapely otěhotněly najednou, odešly na mateřskou tím pádem mi Honzík spadl do klína.

Takže Honza zbyl?

KK: Kdepak, on by si mi určitě utrhl za nějakou jinou kapelou, jenže já byla rychlejší. Říkala jsem mu: Ty krásně hraješ, akordy jedna až devadesát jsem nazvala "sépie", prostě nijak jinak nelze ty propletené prsty nazvat. Lomcuje krásně s těma prstíkama. Hlavně jsem si říkala, že je šikovnej a tak moc cítí to, co já potřebuju, že stačí, když mu text přečtu jako básničku a on mi

do toho začne hrát a já začnu zpívat . Takhle ty písničky vznikají.

Takhle rychle a náhle?

KK: Ano, já přinesu básničku, všechny texty jsou nejdřív mé básničky. Já mu básničku přerecituju, někdy už začnu pomalinku zpívat, když myslím, že by to mohlo být ono.

(Mezitím si k nám přisedl i Honza Franc)

KK: Jen řekni, Honzo, jak skládáš muziku ?

Honzo, tady tě Katka chválí ..

HF: Já jsem rád chválenej

Katko, ty působíš i v rádiu ?

Posluchači mě můžou slyšet v hlavních zprávách pod jménem Katka Schusterová na Eldorádu, v Rádiu Gold, na Hit rádiu Faktor. Pro tyhle frekvence dělám i příspěvky do zpráv. Lítám po regiónu a sháním ekonomiku a politiku....

Takže tě vlastně znám po hlase, když u Příbrami přepínám v autě na Eldorádio.

KK: Tam jsem Katka Křížová a mezi 11 - 12 hodinou si tam spolu se Zdeňkem Schwagerem užíváme:-) tedy... v Kotlíku, v pořadu o dobrotách a baštách.Na Eldorádiu jsem moderovala osm let v čase mezi devátou a dvanáctou . Zdeňka Schwagera určitě znáš...

Jistě, Zdeněk Schwager, miláček dam, které volají do rádia.

A co jsi vlastně původním povoláním?

KK: Dělala jsem průvodkyni ve Vyšebrodském klášteře než si ho převzali Cisterciáci. Říkala jsem si, že půjdu na vysokou, jenže jsem se v osmnácti vdala a v devatenácti povila dítě, takže to nějak nešlo. Syn je velikej (sedí vedle Katky), tak jsem podruhé vkročila do vysokého školství. Jinak syn Richard mi ilustroval poslední knížku. Knížka se jmenuje ***A ještě kafíčko***. Tak mám teď hlavu jak pátrací balón, čekají mě zkoušky a zápočty. Studuju Vysokou školu evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a je to teda dílo.(Smích)

Nehrála jsi nebo nehraješ divadlo?

KK: Divadlo jsem nehrála, ale když jsme bydleli v Praze, psala jsem pohádkové hry pro děti. Bylo to pro loutkové divadlo a pro divadlo s herci.

Ptám se proto, že jsem si při tvém uvádění písníček říkal, že ta ženská musela někdy hrát divadlo. Cítím velký kontrast mezi obsahem tvých písní a obsahem spojovacího textu mezi písněmi. Září ti u toho oči a ještě se směješ a pak přijde deprese v písni.

KK: Tak to musíme dělat, protože většina naších písní je depresivních . Nakousla jsem na pódiu, že jsme hráli v Praze na Vykadle, ale nedořekla ... Sedělo tam asi padesát Pražáků a já jsem jim řekla, že naše písně jsou Nuselák jedna až šestadvacet a oni ztuhli. (Smích). Ikdyž je to tak, přece jenom má každá písnička veselej konec. Skončí a my v ní nejedeme. Můžeme kdykoli vystoupit a můžeme se za ní ohlídnout.

Tvé texty vycházejí i samostatně nebo jsou jen jako písňové?

KK: Něco vyšlo v almanachu, něco mám v šuplíku.

Je nějaké cédéčko ?

KK: Ano, jmenuje se ***Ukolébavka pro nemilého*** . Vydali jsme ho před dvěma léty a vozíme ho na koncerty, ale dneska jsme ho zapomněli. Natáčeli jsme ho přímo ve Faktoru a zvučil nám ho Ludva Fiala, výbornej zvukař, původně z Českého rozhlasu.

Na cédéčku je jako doprovod jen Honza?

KK: Ano, je to jen s Honzou, ale teď plánujeme další cédéčko. Chtěli bychom ho natáčet na jaře a těšíme se na hostování . Měli bychom představu houslí a nějaké rytmiky. Máme v jednání pár moc šikovnejch lidí, kteří cítí muziku podobně jako my.

Já v tvých písních slyším džez

KK: A nebylo by dobrý, kdyby řekl taky něco Honzík.

Honzo, jak se ti hraje s tady s tou ženskou?

HF: No, dobře. Viděl jsi. (Smích) Musím.

Hraješ ještě někde, Honzo?

HF: Hraju, mám takový bigbítový sdružení. A s Kačkou ještě další bigbítový sdružení Prostě, já se jí nemůžu pustit.

Ani se ti nedivím.Děkuju vám oběma za krásný koncert a rozhovor.